

Sygn. akt: *IC 122/15*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w I Wydziale Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Sznura

po rozpoznaniu na rozprawie protokolowanej przez staż. D. W. w dniu 27 stycznia 2016 r.

sprawy z powództwa **A. M.**

przeciwko **(...) Bank (...) S.A. we W.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w (...)z dnia 01 marca 2004 r., sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z 08 sierpnia 2014 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w (...)– w części dotyczącej egzekucji kwoty 13.735 zł (trzynastu tysięcy siedmuset trzydziestu pięciu złotych);

II. oddała powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanej (...) Banku (...) S.A. we W. na rzecz A. M. kwotę 2.346,80 zł (dwóch tysięcy trzystu czterdziestu sześciu złotych osiemdziesięciu groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka **A. M.** w pozwie skierowanym przeciwko **(...) Bank (...) S.A. we W.** domagała się pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego – wyroku Sądu Rejonowego w (...)z 01 marca 2004 r. wydanego w sprawie o sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 08 sierpnia 2014 r. w części, tj. w zakresie należności głównej przenoszącej kwotę 68.278,90 zł oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że przedmiotowym wyrokiem została zobowiązana do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 88.278,90 zł w ciągu pięciu lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Na podstawie ww. tytułu wykonawczego wszczęto postępowania egzekucyjne, przy czym pozwany objął wnioskiem egzekucyjnym całą kwotę orzeczoną wyrokiem z dnia 01 marca 2004 r., pomimo że powódka począwszy od dnia 28 grudnia 2004 r. dokonała wpłat na łączną kwotę nie mniejszą niż 17.890 zł. Ponadto powódka podniosła zarzut przedawnienia roszczenia pozwanego wierzyciela wskazując, iż wyrok z dnia 01 marca 2004 r. uprawomocnił się z dniem 09 kwietnia 2004 r., podczas gdy klauzula wykonalności została mu nadana w dniu 08 sierpnia 2014 r. i wniosła o przeprowadzenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w Sopocie o sygn.(...) na okoliczność daty złożenia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności.

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwana podniosła, że powódka nie wskazywała tytułu wpłat, wobec czego pozwana zarachowała je na poczet długu z tytułu kredytu. W dniu 05 grudnia 2014 r. powódka poinformowała pozwaną, iż jej wolą jest zaliczenie dokonanych wpłat na należność wynikającą z wyroku karnego, w konsekwencji czego pozwana w dniu 29 stycznia 2015 r. poinformowała komornika o aktualnym stanie zadłużenia. Mając na uwadze dalsze wpłaty powódki,

pozwana skierowała do komornika kolejny wniosek o ograniczenia egzekucji. Ponadto pozwana wskazała, iż zarzut przedawnienia jest bezzasadny powołując się na treść art. 442¹ § 1 k.c.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z 01 marca 2004 r., sygn. akt (...), A. M. została uznana winną przestępstwa z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zb. z art. 271 §3 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazana na karę dwóch lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres pięciu lat tytułem próby (pkt I i II); ponadto zobowiązano ją do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) Bank S.A. we W. (obecnie (...) Bank (...) S.A. we W.) kwoty 88.278,90 zł w terminie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Wyrok uprawomocnił się nie później niż 9 kwietnia 2004 r.

Okoliczności bezsporne , vide: wyrok SR w Sopocie z 01 marca 2004 r., k. 11-11v. oraz 143-144.

Czyn objęty ww. wyrokiem polegał na sporządzeniu przez A. M. czterech fikcyjnych umów kredytowych. W zawartym w sentencji wyroku opisie czynu, Sąd Rejonowy w Sopocie błędnie wymienił jednak jedynie trzy umowy, mimo że kwota 88.278,90 zł, którą nakazano skazanej (powódce w niniejszej sprawie) zapłacić tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem obejmowała należności z wszystkich czterech umów.

Dowody : wyrok SR w Sopocie z 01 marca 2004 r., k. 11-11v. oraz 143-144; akt oskarżenia, k. 138-142.

A. M. w okresie od 28 grudnia 2004 r. do 31 stycznia 2008 r. dokonała na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. wpłat na łączną sumę 4.930 zł.

Dowody : potwierdzenia wpłat, k. 12-20; potwierdzenie przelewu, k. 20v.

W okresie od 25 lutego 2008 r. do 06 listopada 2012 r. A. M. dokonała na rzecz (...) Bank (...) S.A. we W. (bądź też na rzecz jej poprzednika prawnego) wpłat na łączną kwotę co najmniej 8.805 zł.

Dowody : dowody wpłat, k. 12-20; rozliczenie Banku, k. 73v-74 oraz k. 110-111)

W dniu 17 kwietnia 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. złożył wniosek o nadanie przedmiotowemu wyrokowi klauzuli wykonalności.

W dniu 08 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w (...) nadał wyrokowi z dnia 01 marca 2004 r. klauzulę wykonalności.

Dowód : zarządzenie z 08 sierpnia 2014 r., k. 145.

Na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w (...) z 01 marca 2004 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z 08 sierpnia 2014 r. (...) Bank (...) S.A. we W. w dniu 18 września 2014 r. wszczął egzekucję prowadzoną przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) K. S. pod sygn. (...) obejmując żądaniem kwotę 88.287,90 zł.

Pismem z 05 grudnia 2014 r. A. M. poinformowała (...) Bank (...) S.A. we W., że spłaciła zobowiązanie wynikające z wyroku do kwoty ok. 20.000 zł. Z kolei pismem wniesionym do Komornika w dniu 26 stycznia 2015 r. dłużniczka wniosła o wstrzymanie czynności egzekucyjnych z uwagi na częściową spłatę zobowiązania. Wskutek tego pisma Komornik zwrócił się do wierzyciela z zapytaniem, czy dłużniczka dokonywała wpłat na rzecz wierzyciela bezpośrednio do jego rąk, a jeżeli tak to w jakich kwotach. W odpowiedzi wierzyciel pismem z 29 stycznia 2015 r. (data wpływu – 10 lutego 2015 r.) ograniczył egzekucję do kwoty 82.651,40 zł.

Wierzyciel wyraził zgodę na zarachowanie wszystkich dokonanych na jego rzecz przez powódkę wpłat na poczet zadłużenia wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w (...) z 01 marca 2004 r.

Okoliczności bezsporne , vide: wniosek egzekucyjny, k. 148; pismo z 05 grudnia 2014 r., k. 22; pismo komornika z 29 stycznia 2015 r., k. 149; pismo z 29 stycznia 2015 r., k. 75 i k. 150.

W okresie od 11 lutego 2015 r. do 12 czerwca 2015 r. komornik wyegzekwował od powódki i wypłacił wierzycielowi łącznie kwotę 9.373,83 zł.

Okoliczność bezsporna , vide: karta rozliczeniowa ze sprawy (...) k. 146-147.

Pismem z 26 czerwca 2015 r. wierzyciel ograniczył egzekucję do kwoty 73.277,57 zł wskazując wyegzekwowane w okresie od dnia 11 lutego 2015 r. do dnia 12 czerwca 2015 r. przez komornika kwoty w łącznej wysokości 9.373,83 zł jako wpłaty dokonane przez powódkę.

Okoliczność bezsporna , vide: pismo z 26 czerwca 2015 r., k. 76 i 151.

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy, których prawdziwości i autentyczności strony niniejszego postępowania nie kwestionowały, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im waloru wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd oparł się ponadto na dokumentach znajdujących się w aktach Sądu Rejonowego w (...) sygn. akt (...) oraz w aktach Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) K. S., sygn. akt (...), którym przysługuje walor dokumentów urzędowych. Zgodnie z art. 244 §1 k.p.c. dokumenty urzędowe, sporządzone w przepisanej formie przez powołane do tego organy władzy publicznej i inne organy państwowe w zakresie ich działania, stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W przedmiotowej sprawie bezspornym był fakt istnienia roszczenia wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w (...) z 01 marca 2014 r.

Zgodnie z treścią art. 840 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części albo ograniczenia, jeżeli:

- 1) przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności, gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście;
- 2) po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło, albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Z powyższego przepisu wynika, że obowiązkiem strony powodowej było wykazanie wszelkimi obiektywnymi dowodami, że odpadł obowiązek spełnienia świadczenia objętego treścią tytułu wykonawczego.

Powódka podniosła dwa zasadnicze zarzuty w odniesieniu do przedmiotowego tytułu wykonawczego. Pierwszy z nich to zarzut przedawnienia roszczenia wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w (...) z 01 marca 2004 r., albowiem wniosek o klauzulę wykonalności został złożony przez pozwanego wierzyciela dopiero w dniu 17 kwietnia 2014 r.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przedmiotowego wyroku, powódka została zobowiązana do naprawienia szkody w terminie pięciu lat od uprawomocnienia się orzeczenia. Z widniejącej na wyroku adnotacji wynika, że prawomocność wyroku stwierdzono w dniu 9 kwietnia 2004 r. Tym samym wyrok stał się prawomocny nie wcześniej niż wcześniej niż 08 marca 2004 r. i nie później niż 09 kwietnia 2004 r. W konsekwencji przyjąć należy, że A. M. została zobowiązana do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę kwoty 88.278,90 zł najpóźniej do dnia 09 kwietnia 2009 r. Dopiero z upływem tego dnia roszczenie stało się wymagalne, zgodnie z przepisem art. 120 §1 k.c., i od

tego dnia należało liczyć termin biegu przedawnienia. Roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy (art. 125 k.c.), a tym samym do przedawnienia roszczenia wynikającego z wyroku Sądu Rejonowego w (...) z dnia 01 marca 2004 r., sygn. akt (...) jeszcze nie doszło.

Powódka podniosła ponadto zarzut spełnienia świadczenia co do kwoty nie mniejszej niż 17.890 zł, czego wierzyciel nie uwzględnił i nie ograniczył egzekucji o wysokość zaspokojonego świadczenia.

Powódka złożyła do akt sprawy dowody wpłat poczynionych na rzecz pozwanej, a także wydruk transakcji należącego do niej rachunku bankowego potwierdzającego wpłatę na rachunek wierzyciela. Powódka wskazała przy tym, że faktycznie wpłaciła na rzecz pozwanego wyższą kwotę, tylko nie dysponuje wszystkimi dowodami wpłat, bowiem niektórych wpłat powódka dokonywała bezpośrednio w placówce banku i nie dysponuje na to stosownymi dowodami, a część dowodów wpłat na przestrzeni lat stała się nieczytelna lub zaginęła.

Wskazać należy, że powódka wykazała za pomocą przedłożonych dokumentów dokonanie wpłat w okresie od 28 grudnia 2004 r. do 31 października 2012 r. Jednocześnie pozwana zaksięgowała dokonane wpłaty w okresie od 25 lutego 2008 r. do 06 listopada 2012 r., na poczet trzech umów wymienionych w opisie czynu zawartym w sentencji wyroku Sądu Rejonowego w(...) wydanego w sprawie(...) Część wpłat powódki została natomiast zaksięgowana przez pozwaną na poczet należności wynikających z czwartej umowy, nie objętej – zdaniem pozwanej – przedmiotowym wyrokiem. Dlatego też ta część wpłat nie była wskazana w przedłożonym przez pozwaną zestawieniu, innymi słowy – dokonane wpłaty były wskazane jako niższe niż w rzeczywistości, części wpłat nie uwzględniono. Ponadto pozwana dokonywała księgowania wpłat z pewnym, zazwyczaj kilkudniowym opóźnieniem w stosunku do dat dokonywanych przez powódkę wpłat. Stąd też kwoty i daty wpłat zaksięgowanych przez pozwaną nie pokrywały się z analogicznymi danymi wynikającymi z przedłożonych przez powódkę dowodów wpłat.

Jeżeli chodzi natomiast o płatności dokonane przez powódkę w okresie od 25 lutego 2008 r. do 31 października 2012 r. wskazać należy, iż powódka wykazała dokonanie w tym okresie wpłat na łączną kwotę 7.585 zł, przy czym – jak wynika z zestawienia sporządzonego przez pozwaną – powódka dokonała w tym okresie większej ilości wpłat, których jednak nie zdołała wykazać dowodami. Równocześnie jednak, wobec należności wynikających z czwartej umowy, za wykazane należało przyjąć w tym zakresie wyłącznie wpłaty w wysokości wskazanej w zestawieniu, a tym samym przyznanej przez pozwaną.

Tak ustalona wysokość wpłat dokonanych przez powódkę w okresie od 25 lutego 2008 r. do 31 października 2012 r. wynosi łącznie 8.805 zł.

Za uiszczone uznać należało także wykazane przez powódkę wpłaty poczynione od 28 grudnia 2004 r. do 31 stycznia 2008 r. (ostatnio wpłata dokonana przed wpłatą z dnia 25 lutego 2008 r.), które opiewały na kwotę 4.930 zł i nie zostały w ogóle zaksięgowane przez pozwaną.

Mając na uwadze powyższe, powódka wykazała w toku niniejszego postępowania, iż dokonała na rzecz pozwanej wpłat z tytułu obowiązku naprawienia szkody nałożonego wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z 01 marca 2004 r., sygn. akt(...), w łącznej sumie 13.735 zł (4.930 zł + 8.805 zł).

Powódka wskazywała także, iż dokonała w 2015 r. sześciu wpłat na łączną kwotę 9.373,83 zł, co potwierdziła pozwana skierowanym do Komornika Sądowego pismem z 26 czerwca 2015 r., w którym ograniczyła egzekucję o tę właśnie kwotę. Jednakże, jak wynika z akt postępowania komorniczego, kwoty te nie zostały wpłacone przez powódkę dobrowolnie, a zostały wyegzekwowane przez komornika w toku postępowania egzekucyjnego. Nie mogą więc stanowić podstawy do pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i prawne Sąd na podstawie art. 840 §1 pkt 2 k.p.c. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w (...)z 01 marca 2004 r., sygn. akt (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z 08 sierpnia 2014 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w

Sopocie – w części dotyczącej egzekucji kwoty 13.735 zł, o czym orzeczono w pkt I wyroku, równocześnie oddalając powództwo w pozostałym zakresie, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na mocy art. 98 §1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 §1 k.p.c. jak w pkt. III wyroku dzieląc je między stronami w stosunku: 31,32% – powódka, która przegrała spór w takim zakresie i 68,68% – pozwana. Na koszty te, poniesione w całości przez powódkę, złożyła się opłata od pozwu w kwocie 1.000 zł, koszt zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Zarządzenia:

1. (...)

2. (...)